

buổi sáng mười một

ngô minh trí,
june 2017
poem by đình trường chinh

Như mùa đông được nuôi bằng ánh lửa, Ánh lửa được nuôi từ que diêm trong túi áo

tôi trong túi áo tôi. Sáng nay tôi chỉ còn khói những ý nghĩ trôi

— và vết màu rung hoàng đỏ. Sáng nay tôi chỉ còn thấy đáy bàn chân

mình mọc lên nhiều gai nhọn những con mắt trời lướt qua Bầy bò câu chắc không

về chắc không về trước sân nhà thờ No-tre Dame. Sáng nay gió tắt

thở tôi vẫn không tin đến kiếp sau tôi vẫn không tin vẫn không tin vẫn không tin tôi

2

23 D^7 $D^7(b^9)$ E_b^{maj7} $E_m^7(b^5)$ F^7 F^7/A_b

không tin không tin cả lời cầu nguyện. Hãy bù nhau ngay những hôm

27 B_b F^7 A_b^7/A B_b F^7 F^7/A B_b

nay, hãy tri ân này những ân cần hãy bù nhau hãy tri ân

31 D_m^7 E_b^7 G_b^{maj7} $E_b^m^7$

những hôm nay những ân cần nuốt hết những người bạn những người

34 G_m G_m^9 C_m^9 A_b^{maj7}

bạn. Như đám mây kia không bao giờ thấy lại giòng nước sông Seine vẫn chảy qua

38 $A^{\circ 7}$ B_b $E_b^m^7$ E_b

cầu như mặt trời loang võ trong ý nghĩ tôi màu đỏ

41 G_b^{maj7} $E_b^m^7$ G_m E_b^{maj7}

lạnh chỉ một lần thôi một lần thôi. Cả chiếc bóng này thả xuống mặt

45 C_m^7 E_b^7 D^7 B_b^+ D^+ G_m^9

đường trải xước cho những bàn chân rồi vĩnh viễn ra đi